

De katholieke Vlaamse en Waalse Studenten van Leuven vechten onder elkaar... dat moeten de socialistische Arbeiders van Vlaanderen en Wallonië NOOIT doen!

(Zie begin blz. 1.)

Spijtig genoeg heeft althans het **nationalisme** sedert twee jaar ook toegang gevonden tot geesten en harten van Walen die vroeger steeds socialistische opvattingen hebben verdedigd, doch die door wijlen Renard en zijn luitenanten werden misleid en het plots nodig zijn gaan achten gele vlaggen met Waalse hanen in de plaats van hun oud rood vaandel te gaan meedragen en «Le Chant des Wallons» te zingen samen of zelfs in de plaats van de «Internationale» van alle arbeiders.

Voorzeker heeft het opzet reeds grotendeels schipbreuk geleden en zijn zeer velen op de terugweg.

Doch niet allen!

Sommigen geloven nog dat zij, met de methoden van de drukingsgroep M.P.W., meestal geleid door halve intellectuelen en door mensen met ontoereikende sociaistische scholing, iets zullen kunnen bereiken. Zij streven nevelachtige ideeën na en zij spreken en schrijven soms over een Belgisch of een Waals Cubax of iets dergelijks.

Zij zouden moeten beseffen dat zij alleen kunnen komen tot de vernieling van het kostbaarste wat de Belgische socialistische arbeidende klasse bezit: haar eenheid, haar organisaties, haar broederlijkheid en haar indrukwekkende tucht.

Zo men het doorsijpelen van het nationalisme niet tegengaat en desnoods UITSNIJDT, zal

men niet verhinderen dat de misverstanden en de tegenstellingen ook onder socialistische arbeiders aangroeien.

Willen sommigen er toe komen dat men, in een beweging met een verleden zoals het onze en met glorieus tradities waarin de namen van een Anseele, een Destrée en een Vandervelde worden vernoemd in een enkele adem en zonder onderscheid van de taal die zij spraken of de streek die zij bewoonden, uiteindelijk ook Vlamingen, Walen en Brusselaars tegen elkaar ziet opbotsen?

Gelukkig is daarvan, ondanks de bewuste of onbewuste inspanningen van verdelers en ondermijners nog in verre na geen sprake.

Maar als wij de katholieke studenten te Leuven onder elkaar zien vechten, moeten alle socialistische arbeiders, aan beide zijden van de taalgrens, plechtig en onverzettelijk zeggen: **DAT nooit BIJ ONS!**

Bij ONS moet en zal er altijd plaats blijven voor allen, zonder onderscheid van ras, taal, geslacht, godsdienst of wijsgerige overtuiging.

Ware dit niet het geval, wij zouden de grondslag zelf van het socialisme verloochenen.

Het is héél goed, dat de Waalse en Vlaamse katholieke studenten, door het lelijke gelaat van de rassenhaat te tonen, ons een waarschuwing geven om daarin NOOIT zelf te vervallen.

"De Katholieke" 1-3-1963